

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies octavus et nonus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1865 [erschienen] 1866

Prologus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72229](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72229)

S. GISLENI CONFESSORIS,

S. Gisleus e Græcia Romam, inde in Belgium venit, et Ursidongi monasterium condit.

Auctore anonymo *a*,

Ex Mabillonio Sec. 2 Benedictino pag. 790 et seqq.

PROLOGUS.

Auctor S. Spiritum in-vocat.

Opportunum nobis, Fratres carissimi, ac valde commodum reor, de sanctorum exemplis Patrum aliqua, licet imperito sermone, vestris auribus tradere. Sed memor imperitiæ meæ, vereor aggredi opus, quod, Sancto agente Spiritu, S. explevit Hieronymus *b*. Licet sim indignus tanto operi, credibiliter tamen sciendum est, Dominum dixisse homini recta cogitanti et agenti: "Aperi os tuum, et ego adimplebo illud *c*." Sanctum ergo Spiritum, qui in cordibus mansit electorum, suppliciter exoro, atque illius spiramen tota mentis intentione invoco, ut sicut bruti animalis sensum inspiravit ad loquendum *d*, ita mei concavitatem palati suavitate dulcisoni sermonis repleat, quo valeam corda audientium intenta reddere et ad laudandum Dominum multimoda voce, ut perstrepat * mecum indesinenter admonere. Sed quid ego tantillus misellus? Quid pœne clinguis de Dei digne possum explicare amicis, qui præceptis obediētes Dominicis Christi vestigia indefessi sunt secuti animi votis? Dignum namque et justum est, ut, de quo fari gestio, cœpta vobis pandat oratio.

**perstrepat*

ANNOTATA.

a Scripsit sub finem seculi ix vel seq. initium. **C** Forte monachus Cellensis fuit, qui, cum monasterii sui ruinam videret, S. Gisleus memorie hac sua lucubratione prospectum voluerit. Vide litt. II in Annotatis ad Caput 2.

b De Vitis Sanctorum a S. Hieronymo exaratis consule Miræum part. I de Scriptoribus Ecclesiasticis pag. 37.

c Psalmo 80, v. xi. Dilata os tuum et implebo illud.

d Videtur auctor alludere ad id, quod Numm. cap. 22, v. 28 et seqq. legitur: Aperuitque Dominus os asinæ etc.

Venerandus igitur sacerdos Gisleus in gente Attica inclytis juxta seculi gloriam parentibus, Christiana nobilitate nitentibus, existit oriundus *a*: quorum popularem pompam bonæ indolis Puer floccipendens, Christi autem egestate gaudens, nobili mente quærebat, qualiter superno Regi placeret. Traditus ego liberalium artium pædagogis ac imbutus pleniter his, studuit philosophiæ post apud Athenas, nobilissimam Græcorum urbem, quæ cunctis nationum linguis tribuit totius flores eloquentiæ *b*. Hoc itaque seculari studio affatim edoctus, nihilque in hoc verâ Divinitatis perpendens, unde tenebras ignorantie expellere posset, semet educandum tradidit sacra Scripturæ magistris. His ergo auspiciis a puero in robur virile sublimatus, dignum duxit haud fore satis Deo gratum, si se spontanea cordis voluntate in Omnipotentis obsequio constringeret, æquius esse subdi majorum institutis. Enimvero cœnobium intrans, regulariter S. Basilii normam servavit fortiter. Ubi ut apes prudens in mentis intimæ concha diversarum virtutum addidit mella, majoribus cum minoribus humilitatis et obedientiæ ingentis tribuens exempla. Plenus quippe virtutum charismate quibat cum Psalmista dicere: "Quam dulcia faucibus meis eloquia tua, Domine, super mel et favum ori meo *c*."

3 Justitiæ ergo nectare venerabilis Gisleus ad Ordines ecclesiasticos est promotus. Sacerdos itaque jam factus, amor Dei Sanctorumque cordi ejus accessit inedicibilis, mente revolvens, qualiter priorum justorum instrueretur exemplis. Talia siquidem deliberans corde simplici, recordatus est sanctissimum Christi martyrem Dionysium olim Athenis egressum Romam adiiisse negotio visendorum principum Apostolorum Petri et Pauli, qui jam martyrisati caelos ascenderant. Istius Dei testis animatus exemplo *d* et abbatis monasterii et omnium fratrum hortatu benigno egressus e loco petiit Romam precum gratia: ubi etiam in Dei precibus ac Sanctorum locis diutissime immoratus, voce divina admonetur, quo intro Gallias veniens pagum quæreret HAYNAU, et in eo oratorium edificaret in honorem Petri et Pauli, ac Deo ibidem serviens vite suæ metam præstolaretur. Tali itaque visione gestiens aggreditur iter, Galliarum petens provinciam, non impar illi summo Patriarchæ, cui dictum est, veteri Scriptura testante: "Exi de terra tua et de cognatione tua, et veni in terram, quam monstravero tibi *e*." Galliam vero Franciæ penetrans cum duobus discipulis Lamberto et Bellirio, lustratis passim urbibus et regionibus, pervenit tandem aliquando eximius Pater Gisleus pagum Haynau: cuius quoque vicis cœnobisque ex asse conspectis audivit fama diffusa de B. præsule Amando multa et stupenda dicere. Proficiscens namque

Sanctus, spreto splendore natalium, monachus

b

E

e

ac presbyter factus, Romam adit, inde Gallias jussu divino petens, oratorium condere incipit,

F

d

e

ad